

Cal Ganxo / Ca l'Aliguer

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer de Pere Palomas, 1-Carrer de Ramon Morera, 6, 08289
Emplaçament Al bell mig del nucli urbà, a la cantonada entre els carrers de Pere Palomas i de Ramon Morera
Alçada: 423m

Coordenades:

Latitud: 41.63636
Longitud: 1.51825
UTM Est (X): 376587
UTM Nord (Y): 4610463

Classificació

Número de fitxa 08071-23
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII-XVIII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari IPA 5635
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 6607607CG7160N
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dc., 07/05/2014 - 02:00

Descripció

Edifici cantoner format per tres cossos adossats que li confereixen una planta irregular. La construcció ha estat rehabilitada i compta amb un jardí lateral amb piscina. El volum principal presenta la coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, i està distribuït en planta baixa i pis. La façana principal, orientada al carrer de Pere Palomas, disposa d'un gran portal d'accés d'arc escarser emblanquinat, amb els brancals bastits amb carreus de pedra ben escairats. Conserva les dues pollegueres de l'antiga porta, la qual era de grans dimensions i apta per accedir-hi amb els carros. Al seu costat hi ha una finestra d'arc rebaixat bastit amb pedres disposades a sardinell i la resta de l'emmarcament emblanquinat. Al pis destaquen dues grans obertures d'arc rebaixat, amb els brancals bastits amb carreus de pedra i les impostes motllurades, que estan sostingudes per un pilar central. Tenen sortida a un gran balcó corregut amb la barana de ferro decorada i la llosana de pedra, sostinguda per tres grans mènsules de pedra que caracteritzen la construcció. La façana està rematada per un ràfec decorat amb motius geomètrics de color teula i blanc, i sostingut amb mènsules i llates de fusta. La façana combina l'aparell de l'obra vist a la planta baixa amb el revestiment arrebossat de la primera planta. Està bastida en pedra sense treballar de diverses mides, disposada en filades més o menys regulars. Pel que fa a la façana posterior, la qual comunica amb un cobert que porta al jardí, cal dir que conserva obertures emmarcades amb carreus de pedra ben escairats. De la resta de volums adossats a la part posterior de l'edifici principal, destaca el que tanca la finca per la banda nord. És de planta rectangular, amb la coberta de teula d'un sol vessant i està distribuït en planta baixa i pis. Presenta obertures rectangulars amb porticons de fusta i un gran plafó de ceràmica vidrada de color blau, situat a la façana orientada a migdia (no es descarta que es pugui tractar d'un rellotge de sol).

Observacions:

El ràfec de l'edifici principal, que està decorat amb motius geomètrics (romboïdals) de color teula i blanc, es pot observar en d'altres edificis del carrer de Vilanova. A la façana de ponent del volum principal destaca una gran barbacoa d'obra decorada amb rajoles vidriades acolorides amb motius florals i vegetals. Per la seva tipologia constructiva, la datació de l'edifici s'estableix a cavall entre els segles XVII i XVIII.

Història

El nom amb el que es coneix la casa procedeix d'un antic propietari que era originari de la masia de cal Ganxo, situada entre la riera i l'antic camí per anar a Jorba. El renom s'atribueix al fet que cada vegada que plovia, el pas de la riera s'inundava i els cotxes hi quedaven enganxats. Els de la masia agafaven un cavall i una mula i, amb l'ajuda d'una corda i un ganxo, arrossegaven els cotxes fins alliberar-los. Durant la Guerra Civil, les dones del poble es reunien al primer pis de l'edifici per cosir la roba dels soldats. També sabem que durant un temps, la casa va pertanyer a la família Clotet i, posteriorment, fou anomenada Ca l'Aliguer. Actualment també es coneix com a Cal Malgosa, pel cognom dels actuals propietaris. La casa integra dins la seva propietat que la casa del carrer d'Àngel Guimerà, número 1.

Bibliografia

IPA (1991). Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, Copons. MUÑOZ, Natàlia (2005). "Renoms de Copons: el carrer de Pere Palomas". Camí Ral. Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons, núm. 20, p. 16.

